

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jakub Kreč, *Přechodový rituál v povídce George Saunderse*

Cílem bakalářské práce Jakuba Kreče je interpretace krátké povídky Georga Saunderse Vítězné kolečko. Práce je založena na originálním nápadu (či nápadech) a je dobře rozvržená. V první části se autor se zřetelem k dalšímu postupu stručně, ale zcela uspokojivě zabývá problematikou interpretace. Ve druhé seznamuje čtenáře se Saundersovou povídkou: předem upozorňuje, že rozumí „pokud právě tuto část bude čtenář považovat za nejméně čtivou“ (s. 6), nicméně píše poutavě a účelně – seznamuje s příběhem a zároveň si připravuje půdu pro završení své práce. Ve třetí, poslední části pak jako „přechodové rituály“ interpretuje tři „existenciální proměny“, které povídka zachycuje, přičemž dvě z nich přibližuje za využití Camusova *Mýtu o Sisyfovi* a Patočkova článku „Zpěv výsostnosti“, třetí pomocí Nietzscheho *Genealogie morálky*.

Všechny tři interpretace jsou po mém soudu relevantní, výhrady mám jen dílčí. – V případě nietzscheovské interpretační perspektivy by pozornost zasloužila podstatná neschopnost aktéra, který se snaží vystupovat jako nositel panské morálky, jejím nositelem – právě podle Nietzscheho – skutečně být (jeho resentment, reaktivnost). K tomu by však bylo vhodné přihlédnout i ke spisu *Mimo dobro a zlo*. V této souvislosti by myslím zasloužila promyšlení teze „únosce má jednoduše hodnotové měřítko ‚dobrý‘ a ‚zlý‘ zpřeházené“ (s. 53). – Za nové promyšlení se přimlouvám i u tvrzení: „jestli by Kyle jednal stejně, pokud by se únosce snažil unést někoho jiného, než zrovna Alison – pokud ne, pak ten vysoce morální čin nevycházela sám ze sebe, ale z náklonosti k někomu jiného [sic!]; a tak se vzdaluje filosofické čistotě, ale zároveň je tím blíže životu.“ (s. 23)

Práce je psána čtivě, živým jazykem, odpovídajícím tématu. Jen někdy autor ve snaze o bohatý výraz svůj text poněkud přetíží („ačkoliv nás žoviální přístup láká znovu vytáhnout náš triumf síly rozdílné interpretace“, s. 15), nebo je „žoviální“ až příliš („Můžu Vám slíbit, že v této své práci na tyto otázky jednoznačně neodpovím“, s. 17). Práce je psaná dobrou češtinou, chyb je v ní jen málo (např. „kniha pojednává o využívání svých vnitřních zdrojů“, s. 8; únoscovi duše, s. 31; narozdíl, s. 37).

U práce oceňuji autorovu nápaditost, samostatnost a schopnost koncipovat netriviálním způsobem smysluplný celek. I přes dílčí výhrady proto navrhuji hodnocení výborně.

6. 6. 2020

Mgr. Richard Zika, Ph.D.